सर्गः १३ दूरादयश्चक्रनिभस्य तन्वी तमालतालीवन राजि नीला । आभाति वेलालवणाम्बुराशेर्द्धारा निवद्धैवकलङ्करेखा ॥ १५ ॥ वेलानिलः केतक रेणुभिस्ते सम्भावयत्याननमायताक्षि । मामक्षमं मण्डनकालहानेर्वेत्तीव विम्बाधरवद्धतृष्णं ॥ १६ ॥

दूरादिति । लवणाम्बुराशेः क्षारसमुद्रस्य वेलातीरभूमि राभाति किं० लवणां अयसो लोहस्य चक्रं रथाङ्गं तन्नि भस्य तत्तुल्यस्य किं वेलां दूरात् तन्वी सूक्ष्मत्वेन ज्ञायमाना पुं किं वें तमालानां तालीनाञ्चवृक्षाणांवनानितेषां राजिः पङ्क्तिस्तया नीला केव धाराचक्रनेमिस्तस्यां निबद्धा लग्ना कलङ्कस्य मालिन्यस्य रेखेव ॥ १५ ॥ वेलेति हेआयताक्षि दीर्घ नेत्रे वेलानिलः समुद्रतीरपवनः केतकीनां केतकीपुष्पाणां रेणुभी रजोभिस्ते तवाननं मुखं सम्भावयति सत्करोति विम्ब फलसदृशे अधरेवद्धातृष्णायेन तं मां मण्डनेन भूषणक्रियया कालहानेर्विलम्बस्याक्षममसहमानं कालहानेरिति द्वितीयार्थे षष्ठी वेत्ति जानातीव ॥ १६ ॥